

Tanrı'nın Sevgisi

BAŞKAN DIETER F. UCHTDORF

Birinci Başkanlık İkinci Danışmanı

Sevgi imanımızın ölçüsüdür, itaat etmemiz için ilhamdır ve öğrenciliğin gerçek gücüdür.

Isa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi durmadan büyümekte ve dünyanın her köşesinde daha iyi tanınmaktadır. Kilisemizi ve üyelerimizi her zaman negatif basmakalıp bir kategoriye sokanlar olmasına rağmen, insanların çoğu bizim dürüst, yardımcı ve çalışkan olduğumuzu düşünür. Bazı insanlar zihinlerinde bizleri temiz pak misyonerler, sevgi gösteren aileler ve sigara içmeyen ya da alkol kullanmayan sıcakkanlı komşular olarak şekillendirir. Aynı zamanda bizler her Pazar günü kilisede üç saat toplantılara katılan, orada herkesin bir erkek ya da kız

kardeş olduğu, çocukların konuşan dereler, patlamış mısır ağaçları hakkında şarkı söylediği ve çocukların güneş ışını olmak istediği insanlar olarak tanınabiliriz.

Erkek ve kız kardeşlerim, tanınmak istediğimiz her şeyin arasında bizi diğerlerinden daha çok İsa Mesih'in Kilisesi'nin üyeleri, hatta O'nun öğrencileri olarak tanımlayacak nitelikler var mıdır? Altı ay önceki son genel konferansımızdan bugüne kadar bu soruyu ve buna benzer soruları derin derin düşündüm. Bugün bu sorgulamamın sonucu olarak bana gelen düşünceleri ve izlenimleri sizlerle paylaşmak istiyorum. İlk soru şudur:

Nasıl İsa Mesih'in Gerçek Öğrencileri Olabiliriz?

Kurtarıcının kendisi derin bir ifadeyle bunun cevabını vermiştir: "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz."¹ Gerçek bir öğrenci olmanın özü budur: Mesih İsa'yı kabul edenler O'nunla beraber yürürler.²

Ama bu bazı kişiler için bir problem oluşturabilir, çünkü "yapmamız

gereken" ve "yapmamamız gereken" o kadar çok şey var ki sadece bunları göz önünde bulundurmak zor bir iş olabilir. Bazen ilahi ilkeler hakkında iyi niyetle yapılan ayrıntılı açıklamalar—birçoğu ilhamsız kaynaklardan gelmektedir—konuları daha da karmaşık bir hale getirir ve insanlar tarafından yapılan eklemeler ile ilahi gerçeklerin saflığını bozar. Bir kişinin iyi fikirleri—o kişi için iyi bir sonuç vermiş olabilir—kök salabilir, ardından da bir beklenti haline dönüşebilir. Zamanla, sonsuz ilkeler "iyi fikirlerin" labirentleri içinde kaybolup gidebilir.

Kurtarıcımız kendi zamanındaki din "uzmanlarını" eleştirmiş, önemli konuları ihmal edip, yasanın yüzlerce önemsiz detaylarıyla meşgul oldukları için onları azarlamıştı.³

O zaman bu önemli konulara nasıl odaklanabiliriz? Hayatımızı, düşüncelerimizi ve eylemlerimizi önem sırasına göre düzenlememize yardımcı olacak sabit bir pusula var mıdır?

Kurtarıcı bir kez daha bize doğru yolu açıkladı. En büyük emrin ne olduğu sorulduğunda, hiç tereddüt etmedi. "Tanrının Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin," dedi. "İşte ilk ve en önemli buyruk budur."⁴

Birinci emir, komşumuzu kendimiz gibi sevmek⁵ olan ikinci büyük emir ile beraber sadece bizim hayatımıza yön göstermekle kalmaz, aynı zamanda perdenin iki tarafında olan Rab'bin Kilisesine de yön gösterir.

Sevmek en büyük emir olduğu için, bütün her şeyin ve ailemiz

içinde yaptığımız her şeyin, Kilise'deki çağrı görevlerimizin ve geçimimizin merkezi sevgi olmalıdır. Sevgi kişisel ve ailevi ilişkilerde bulunan yarıkları tamir eden iyileştirici merhemdir. Aileleri, toplumları ve ulusları birleştiren bağıdır. Sevgi arkadaşlıkları, hoşgörüyü, nazikliği ve saygıyı başlatan güçtür. Bölünmenin ve nefretin üstesinden gelen kaynaktır. Sevgi hayatımızı eşsiz bir sevinç ve ilahi bir umutla ısıtan ateştir. Konuştuğumuz her sözde, yaptığımız her harekette sevgi olmalıdır.

İsa Mesih'in bizi sevdiği gibi sevginin anlamını gerçekten anladığımızda, şaşkınlık kalkar, tercihlerimiz bir sıraya girer. Mesih'in bir öğrencisi olarak yürüdüğümüzde, hayatımız daha neşeli olur. Hayatımız yeni bir anlam kazanır. Cennetteki Babamız ile olan ilişkimiz daha derinleşir. İtaat etmek bize yük olmaz, bize keyif verir.

Niçin Tanrı'yı Sevmeliyiz?

Ebedi Baba Tanrı, sevgimize ihtiyacı olduğu için birinci büyük emri vermemiştir. Eğer O'nu yok sayarsak, reddedersek ve hatta adını kötüye kullanırsak, O'nun gücü ve görkemi azalmaz. Onun etkisi ve hâkimiyeti bizim rızamız, onayımız ya da beğenimize bağımlı olmadan zamanı ve boşluğu doldurur.

Hayır, Tanrı'nın bizim sevgimize ihtiyacı yoktur. Ama bizim Tanrı'yı sevmeye nasıl da çok ihtiyacımız vardır!

Çünkü sevdiğimiz şeyler, neleri aradığımızı belirler.

Aradığımız şeyler de neleri düşündüğümüzü ve yaptığımızı belirler.

Düşündüğümüz ve yaptığımız şeyler de kim olduğumuzu ve kim olacağımızı belirler.

Bizler cennetteki anne babamızın suretinde yaratıldık; Tanrı'nın ruh çocuklarıyız. Bu yüzden, sevmek için çok büyük bir kapasitemiz vardır—bu bizim ruhsal mirasımızdır. Neyi ve nasıl sevdiğimiz bizi sadece bir şahıs olarak tanımlamaz, ama bizi bir kilise olarak da tanımlar. Mesih'in öğrencilerini tanımlayan özellik sevgidir.

Başlangıçtan beri, sevgi en büyük mutluluğun ve en ağır yüklerin kaynağı olmuştur. Adem'in zamanından bugüne kadar sefilliğin kökünde, yanlış şeyleri sevmek vardır. Sevinçli bir yaşamın temelinde de, iyi şeyleri sevmek vardır.

Bütün iyi şeylerin en iyisi Tanrı'dır.

Cennetteki Babamız biz çocuklarına insan aklının kavrayabileceğinden çok daha fazlasını verdi. O'nun yönetimi altında, Büyük Yehova üzerinde yaşadığımız bu harika dünyayı yarattı. Tanrı Baba bizi korur, yüreklerimizi nefes kesici bir sevinçle doldurur, en karanlık günlerimizi kutsal bir huzurla aydınlatır, değerli gerçekleri zihinlerimizde özleştirir, sıkıntılı zamanlarda bize yol gösterir, sevindiğimizde O da sevinir ve bizim doğru olan isteklerimize yanıt verir.

Tanrı çocuklarına görkemli ve sonsuz bir varoluşu sunar ve en büyük mutluluğa kavuşuncaya kadar bilgi ve görkemde ilerlememiz için bize bir yol hazırlamıştır. Sahip olduğu her şeyi bize vereceğine dair söz vermiştir.

Eğer bunların hepsi Cennetteki Babamızı sevmemiz için yeterli bir sebep değilse, belki Havari Yuhanna'nın söylediği şu sözlerden öğrenebiliriz, "Bizse seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi."⁶

Cennetteki Baba Bizi Neden Seviyor?

Hayal edebileceğiniz, en saf, en güçlü sevgiyi düşünün. Şimdi o sevgiyi sonsuz bir değerle çarpın—Tanrı'nın sizin için duyduğu sevginin ölçüsü budur.⁷

Tanrı dış görünüşe bakmaz.⁸ Bir şatoda ya da küçük bir evde yaşayıp yaşamadığımıza, güzel ya da çirkin olup olmadığımıza, ünlü biri ya da unutulmuş biri olup olmadığımıza aldırılmaz. Eksikliklerimiz olsa da, Tanrı bizi tamamen sever. Kusurlu olsak da, bizi kusursuz bir sevgi ile sever. Kendimizi kaybolmuş ve pusulasız hissetmemize rağmen, Tanrı'nın sevgisi bizi tamamen sarar.

O bizi seviyor, çünkü içi ölçülemeyecek kadar kutsal, saf ve tarif edilemez bir sevgi ile doludur. Tanrı bize özgeçmişimiz [CV'miz] için değil, O'nun çocukları olduğumuz için önem verir. O her birimizi, hatta kusurlu olanları, reddedilmiş olanları, garip olanları, üzüntülü olanları ya da yıkılmış olanları da sever. O'nun sevgisi o kadar büyük ki, kibirlileri, bencilleri, küstahları ve kötülerini bile sever.

Bunun anlamı şudur ki şimdiki durumumuz ne olursa olsun, bizim için umut vardır. Sıkıntılarımız, üzüntülerimiz, hatalarımız ne olursa olsun, sonsuz merhameti olan

Cennetteki Babamız bizim Kendisine yakınlaşmamızı arzu eder ki, böylece O da bize yakınlaşabilir.⁹

Tanrı'ya Olan Sevgimizi Nasıl Arttırabiliriz?

“Tanrı sevgi”¹⁰ olduğu için, O'na daha çok yaklaştığımızda, daha derin bir sevgiyi tecrübe ederiz.¹¹ Ancak bu fani dünya ile cennetteki evimizin arasında bir perde olduğu için, ölümcül gözlerimizle görülemeyen şeyleri Ruh'un aracılığıyla aramız gerekmektedir.

Cennet bazen uzaktaymış gibi gözükebilir, ama kutsal yazılar bize umut verir: “Beni arayacaksınız, bütün yüreğinizle arayınca beni bulacaksınız.”¹²

Ancak Tanrı'yı bütün yüreğimizle aramak demek, sadece dua etmekten ya da Tanrı'yı hayatımıza davet etmek için söylediğimiz birkaç sözden çok daha fazlasıdır. “Tanrı'yı sevmek O'nun buyruklarını yerine getirmek demektir.”¹³ Büyük bir gösteri yaparak Tanrı'yı tanıdığımızı söyleyebiliriz. Herkesin önünde O'nu sevdiğimizi ilan edebiliriz. Ancak O'na itaat etmezsek, her şey boşunadır, çünkü “O'nu tanyorum” deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır, kendisinde gerçek yoktur.”¹⁴

Düşüncelerimizi ve hareketlerimizi Tanrı'nın sözü ile bağdaştırarak Cennetteki Babamız için duyduğumuz sevgimizi arttırır ve bu sevgiyi gösteririz. Onun saf sevgisi bizi yönlendirir ve bizi daha saf ve kutsal olmaya teşvik eder. Bu doğru bir şekilde yürümemiz için bize ilham verir—korkudan ya da

mecburiyetten dolayı değil, tersine O'na daha çok benzemeyi samimi bir şekilde istediğimiz için, çünkü biz O'nu seviyoruz. Böyle yaparak, “yeniden doğmuş oluruz... [ve] kan sayesinde, hatta Biricik Oğul'un kanı sayesinde temiz kınılırsınız; böylece bütün günahlardan arınabilir ve bu dünyada sonsuz hayatın sözlerinden ve öbür dünyada sonsuz hayatın, hatta ölümsüz görkemden keyif alabiliriz.”¹⁵

Sevgili kardeşlerim, bazen tökezlerseniz, moraliniz bozulmasın. Her zaman Mesih'in bir öğrencisi olmaya layık olmadığınızı hissederseniz, üzülmeğin ya da umudunuzu yitirmeyin. Doğru bir şekilde yürümenin ilk adımı yalnızca deneyerek atılır. İnanmak için çalışın. Tanrı hakkında öğrenmeye çalışın: Kutsal yazıları okuyun; O'nun son günlerdeki peygamberlerinin sözlerini inceleyin; Baba'yı dinlemeyi seçin ve O'nun bizden istediği şeyleri yapın. Deneyin ve zor görünen şeyleri mümkün oluncaya kadar yapmaya devam edin—sadece mümkün gözüken şeyler alışkanlıklara dönüşecek ve sizin gerçek bir parçanız olacaktır.

Babanın Sesini Nasıl Duyabiliriz?

Cennetteki Babanıza elinizi uzattığınızda, Mesih'in adıyla O'na dua ettiğinizde, size cevap verecektir. O bizimle her yerde konuşur.

Tanrı'nın kutsal yazılarda kaydedilmiş olan sözlerini okuduğunuzda, O'nun sesini dinlemeye çalışın.

Bu konferansta ve daha sonra burada konuşulan sözleri

incelediğinizde, O'nun sesini dinlemeye çalışın.

Tapınağı ziyaret ettiğinizde ve Kilise'ye gittiğinizde, O'nun sesini dinlemeye çalışın.

Tanrı'nın sesini doğanın hediyelerinde ve güzelliklerinde, Ruh'un nazik fısıltılarında dinlemeye çalışın.

Başkaları ile olan günlük etkileşimlerinizde, bir ilahinin sözlerinde, bir çocuğun gülüşünde, O'nun sesini dinlemeye çalışın.

Baba'nın sesini dinlemeye çalışırsanız, O, Mesih'in saf sevgisini tecrübe etmenize izin verecek bir yolda size rehberlik edecektir.

Cennetteki Baba'ya yaklaştığımızda, daha kutsal oluruz. Ve daha kutsal olarak, imansızlığı yeneriz ve ruhlarımız O'nun kutsal ışığıyla dolar. Hayatımızı bu ilahi ışıkla bağdaştırdığımızda, ışık karanlıktan çıkmamıza yardımcı olur ve bize daha büyük ışığa doğru yol gösterir. Bu büyük ışık da Kutsal Ruh'un sözle anlatılamaz hizmetlerini gösterir, öyle ki dünya ile cennet arasındaki perde daha ince olur.

Sevgi Neden Büyük Emirdir?

Cennetteki Baba'nın çocukları için olan sevgisi kurtuluş planının asıl mesajıdır, bu plan İsa Mesih'in Kefareti'nin aracılığıyla etkin hale getirilmiştir—Dünya'nın gördüğü en büyük sevgi ifadesidir.¹⁶

Kurtarıcımız diğer bütün emirlerin sevgi prensibine dayandığını söyleyerek ne kadar açık konuşmuştur.¹⁷ Bu büyük yasaları ihmal etmediğimiz takdirde—Cennetteki Babamızı ve insan kardeşlerimizi

bütün yüreğimizle, bütün canımızla ve bütün aklımızla sevmeyi gerçekten öğrenirsek—diğer her şey iyi olacaktır.

Tanrı'nın ilahi sevgisi sıradan işleri olağanüstü hizmetlere dönüştürür. İlahi sevgi basit kelimeleri kutsal yazılara taşıyan motiftir. İlahi sevgi Tanrı'nın emirlerine olan isteksiz itaati kutsal bir vakfa ve adanmaya dönüştüren etkindir.

Sevgi öğrencinin yolunu aydınlatan ve günlük yaşamımızı hayatla, anlamla ve harikalarla dolduran yol gösterici ışıktır.

Sevgi imanımızın ölçüsüdür, itaat etmemiz için ilhamdır ve öğrenciliğin gerçek gücüdür.

Sevgi öğrencinin yoludur.

Tanrı'nın Kendi cennetinde olduğuna tanıklık ederim. O sizi tanıyor ve seviyor. Sizi düşünüyor. Sizin dualarınızı işitiyor ve yüreğinizin arzularını biliyor. Sizin için sonsuz bir sevgi besliyor.

Sevgili erkek ve kız kardeşlerim, başladığım şekilde bitirmek istiyorum: İsa Mesih'in Son Zaman Azizler Kilisesi'nin üyeleri olarak hangi nitelikler bizleri tarif eder?

Tanrı'yı bütün yüreği, bütün canı ve bütün aklı ile seven ve komşularımızı kendimiz gibi seven insanlar olalım. Bu iki büyük emri anladıktan ve kendi ailelerimizde, mahallelerimizde, dallarımızda

ve uluslarımızda ve günlük hayatlarımızda uyguladıktan sonra, İsa Mesih'in gerçek bir öğrencisi olmanın ne demek olduğunu daha iyi anlayacağız. Buna İsa Mesih'in kutsal adıyla tanıklık ederim, amin.

NOTLAR

1. Yuhanna 14:15.
2. Bkz. Koloseliler 2:6.
3. Bkz. Matta 23:23.
4. Matta 22:37, 38.
5. Bkz. Matta 22:39.
6. 1.Yuhanna 4:19.
7. Bkz. Yeşaya 54:10; Yerehya 31:3.
8. Bkz. 1.Samuel 16:7.
9. Bkz. Ö&A 88:63.
10. 1.Yuhanna 4:8.
11. Bkz. Romalılar 5:5; 1.Yuhanna 4:7, 16.
12. Yerehya 29:13.
13. 1.Yuhanna 5:3; ayrıca bkz. 2.Yuhanna 1:6.
14. 1.Yuhanna 2:4; ayrıca bkz. Yeşaya 29:13.
15. Musa 6:59.
16. Bkz. Yuhanna 15:13.
17. Bkz. Matta 22:40.